

Konje krast ***Ut og stjæle hester*** **16+**

avtor Jernej Trebežnik

Kazalo

uvodna beseda	3
o filmu	3
filmografski podatki	3
o avtorju	3
iz prve roke	4
kritike	4
izhodišča za pogovor	5
pred ogledom filma: nekaj iztočnic za pozorno gledanje	5
Trond/dva Tronda	5
oče	6
človek in narava	9
Jonova mama	9
Trondova mama	10
Trondova hči	11

Kinodvor dovoljuje in spodbuja nadaljnjo uporabo gradiva v filmsko-vzgojne namene. Veseli bomo vaših odzivov, poročil o uporabi, konkretnih učnih priprav na film, predlogov in pripomb. Gradivo je oblikovano kot pomoč staršem ali strokovnim delavcem v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Za vse druge uporabe nam pošljite pisno prošnjo na solski@kinodvor.org.

Kolofon | **Konje kras** • Gradivo za učitelje in starše • *Avtor*: Jernej Trebežnik • *Uredila*: Anja Banko • *Jezikovni pregled*: Mojca Hudolin • *Slikovno gradivo*: Cinemania, arhiv Kinodvora • *Izdal v elektronski obliki*: Javni zavod Kinodvor, 2021, *zanj*: Metka Dariš.

uvodna beseda

Ostareli Trond živi osamljeno in mirno življenje v hišici na robu gozda, dokler neko zimo ne sreča soseda, za katerega se izkaže, da je njegov znanec iz mladosti. Pahnjen je v vrtinec spominov, ki ga še enkrat soočijo z njegovim otroštvom ter razkrivajo sladke in grenke trenutke odraščanja.

Gradivo je posvečeno predstavitvi in analizi filma **Konje krast**, poseben poudarek pa je namenjen premisleku filmskega prikaza medgeneracijskih razmerij in vpliva mladostniških izkušenj na človekov osebni razvoj. Na primeru nekaterih filmskih prizorov bomo skušali skozi analizo filmskih izraznih sredstev razbrati sporočila, ki jih o odnosih med liki in o človekovem odnosu z naravo prinaša film, pri tem pa bomo potegnili tudi vzporednice s književno predlogo, po kateri je film posnet. Gradivo je zamišljeno kot neke vrste iztočnica za pogovor o filmu in specifičnih prizorih, zato analizo na določenih mestih prekinjajo vprašanja, ki nas lahko pri gledanju filma in premlevanju njegove vsebine nekoliko usmerijo. Kratki faktografski predstavitvi filma in režiserja sledita pregled in premislek odnosov med liki v filmu, predvsem pa obravnava primerov, v katerih se ti odnosi odražajo vizualno.

o filmu

filmografski podatki

slovenski naslov **Konje krast** / izvirni naslov **Ut og stjæle hester**
država in leto produkcije Norveška, Švedska, Danska, 2019 / **jezik** norveščina, švedščina

režija Hans Petter Moland, **scenarij** Hans Petter Moland (po romanu Pera Pettersona), **fotografija** Rasmus Videbæk, **montaža** Jens Christian Fodstad, Nicolaj Monberg, **glasba** Kaspar Kaae, **produkcija** Håkon Øverås, Turid Øversveen, **igrajo** Stellan Skarsgård, Bjørn Floberg, Tobias Santelmann, Jon Ranes, Danica Curcic, **distribucija v Sloveniji** Cinemania

festivali, nagrade Berlinale – srebrni medved za izjemen umetniški prispevek (fotografija); pet norveških nacionalnih filmskih nagrad (za najboljšo režijo, najboljši norveški kinematografski film, najboljšo fotografijo, glasbo in moško stransko vlogo); norveški kandidat za tujejezičnega oskarja; LIFFe; Glasgow; Haifa

o avtorju

Hans Petter Moland (rojen l. 1955) velja za eno osrednjih imen sodobnega norveškega filma. Film je študiral na kolidžu Emerson v Bostonu, najprej pa je zaslovel kot režiser televizijskih oglasov. V zadnjih dveh desetletjih se je uveljavil še kot filmski režiser, postal stalnica evropskih filmskih festivalov in si med drugim za črno komedijo **Nekako prijazni mož (En ganske snill man, 2010)** na Berlinalu prislužil nominacijo za zlatega medveda. Leta 2019 je z absurdističnim trilerjem **Ledeno maščevanje (Cold Pursuit; predelavo svojega filma Amaterji [Kraftidioten] iz leta 2014)** uspešno debitiral še v Hollywoodu, a je njegova filmografija v tematskem in stilističnem smislu v splošnem tesno vezana na področje Skandinavije. Kariero Hansa Petra Molanda ne nazadnje močno zaznamuje tudi redno sodelovanje s slovitim švedskim igralcem Stellanom Skarsgårdom, med drugim znanim po vlogah v mnogih filmih Larsa von Trierja. Skarsgård je glavno vlogo prevzel tudi pri filmu **Konje krast**.

Filmska publicistika Molanda občasno označuje za »norveškega Ridleyja Scotta«, saj je tudi slednji (podobno Roy Andersson in še kdo) postavil temelje svoji karieri s snemanjem reklam, kar se pri obeh kaže v spretnem krmarjenju med komercialnim (dostopnim) in umetnostnim (ekscentričnim) tako v posamičnih filmih kot med njimi. Kljub temu lahko Molanda označujemo za žanrskega režiserja, saj se večinoma posveča žanru skandinavske kriminalke in pri tem že vso kariero upodablja zgodbe upornih, trmastih posameznikov, ujetih v neprijetne, zapletene situacije. Ker se v njegove temačne, nasilne filme pogosto prikrade tudi rahlo nadrealističen humor, nas lahko spomnijo na zgodnja dela bratov Coen. Film **Konje krast**, Molandov deseti igrani celovečerec, v tej liniji sicer predstavlja najizrazitejši odmik, saj se (v skladu s književno predlogo) akciji in humornosti odreče v prid poglobljenemu razpiranju medčloveških in medgeneracijskih odnosov, pa tudi človekovega stika z naravo.

iz prve roke *»Že prej so drugi režiserji in igralci skušali po tej knjižni predlogi posneti film, a gre za kompleksno knjigo. Napredek pri obravnavi snovi mi je uspelo doseči šele takrat, ko sem se odločil, da bom strukturo romana pustil bolj kot ne nespremenjeno. Knjiga in film kontinuirano skačeta naprej in nazaj med dvema obdobjema – letom 1999, ko prvič vidimo lik Stellana Skarsgård kot starca, in letom 1949, ko je ta lik kot deček doživel prelomno izkušnjo.«*

»Pri knjigi se lahko ustaviš in še enkrat prebereš odstavek ali stavek, film pa je treba razgrniti na način, ki ljudem dovoljuje, da sledijo zgodbi. Med močnimi aspekti romana je njegov edinstveni ton oziroma vzdušje, brez katerega najbrž niti film ne bi bil zanimiv. To sem sprejel, prav tako pa tudi njegovo zelo neobičajno strukturo.«

- Hans Petter Moland

kritike *»Molandov film bi bil težko lepši. Ujame duha davno minulega poletja, ko se je vse zdelo, dišalo – in bilo – dobro. Strne hlad, temo, težke trenutke ter melanholijo preteklih dni in zamujenih priložnosti.«*

- Jan Lumholdt, Cineuropa

»Sila dovršena meditacija o življenju, krivdi in odgovornosti. /.../ Eden izmed užtkov, ki jih prinaša ta izjemno čutni film, je način, kako v gledalcu s pomočjo ekspresivne kamere, montaže in zvočnih učinkov vzdrami fizične občutke. Dramatične trenutke napoveduje nizek hrumeč zvok, kot bi se bližal plaz. Vseskozi spreminjajoči se spektakel narave /.../ je prava paša za oči, čudovito izvirna glasbena podlaga pa ta učinek le še okrepi.«

- Deborah Young, The Hollywood Reporter

*»Če se je namreč [Moland] v preteklosti redno poigral z žanrskimi obrazci in v to, recimo 'komercialno' formo, vnašal izrazito 'avtorske' poteze, pa se je tokrat odločil za veliko bolj avtorsko formo 'filma o odraščanju'. No, če je ta oznaka za film, kjer glavno vlogo nosi več kot 60-letni moški, sploh mogoča. In če je Molanda, kot tudi večino ostalih sodobnih skandinavskih ustvarjalcev, sploh mogoče ujeti le v eno kategorijo. **Konje krast** se resda prične s prihodom Tronda, znova izjemnega Stellana Skarsgård, v odročno vasio, kjer naj bi preživel preostanek svojih dni, in sprva spominja bolj na meditacijo o jeseni življenja. A že z vstopom prvega stranskega lika, soseda in otroškega prijatelja, se začne pred nami razkrivati zgodba o odraščanju, v središču*

katere je 15-letni fantič. Gre za zgodbo o enem samem poletju in dogodkih, ki jih je to poletje prineslo, ki pa so bili ključni za osebno formacijo Tronda. V tem poletju se je preoblikoval njegov odnos z očetom, pa tudi odnos do življenja samega.

*Tako se tudi čudoviti film **Konje kragt** kmalu prelevi v tisti, za Molanda tako značilni, čeprav tokrat vsekakor drugačni preplet različnih filmskih form. Preplet, ki postaja vse bolj meditativen, kjer se zunanja akcija vse bolj umika silovitosti notranjih doživetij. In s katerim gledalec vstopi v svojski svet kontrastnih barv in antagonističnih razpoloženj, velike sreče in najgloblje žalosti, radosti in bolečine. Skratka, v značilno Molandov svet.»*

- Denis Valič, Gremo v kino

izhodišča za pogovor

pred ogledom filma: nekaj iztočnic za pozorno gledanje

Med ogledom filma bodimo pozorni, kako junakove mladostne izkušnje in doživetja vplivajo na njegova zrela leta. Posebno pozornost lahko posvetimo Trondovemu odnosu z očetom oz. Trondovemu doživljanju tega odnosa. Opazujmo, kako je ta odnos prikazan s pomočjo filmskih izraznih sredstev (montaža, premiki kamere, približave ipd.) in ob tem razmišljajmo, kaj nam lahko način prikaza v filmu pove o tem, kar liki razmišljajo in čutijo.

Kateri drugi odnosi so ključni za Trondovo življenje? So prikazani kako drugače kot odnos z očetom? Bi med pomembne odnose vključil tudi Trondov odnos z naravo? Kako je v filmu predstavljen odnos človeka do narave? Kako režiser pisateljeve obširne opise spominov in stikov z naravo prevaja v filmski jezik?

Trond/dva Tronda

Struktura filma **Konje kragt** v osnovi temelji na pripovednem preskakovanju med dvema časovnim obdobjema, med letoma 1999 in 1948. Glavnega lika Tronda najprej spoznamo kot samotnega, odljudnega starca, osrednji del zgodbe pa prikazuje njegovo mladost, predvsem poletje, ki je njegovo življenje usodno zaznamovalo. Po eni strani torej časovna in starostna razlika prideta do izraza že pri Trondu samem (ali pa tudi njegovem vrstniku Larsu), s čimer se neizogibno odpre vprašanje vpliva izkušenj iz otroštva na človekov nadaljnji razvoj. Hkrati pa pripoved prav iz medgeneracijskih (delno tudi medvrstniških) odnosov in iz časovnih preskokov črpa svojo temeljno dinamiko in napetost.

Petnajstletni Trond je sebe in svet okrog sebe spoznaval predvsem skozi stik z očetom, določeno vlogo pa imajo pri tem tudi njegovi odnosi z (večinoma) odsotno mamo, z mamo poletnega prijatelja Jona in ne nazadnje z nekaterimi vrstniki. Pri prikazu Tronda v zrelih letih pa po drugi strani pride do izraza njegov odnos s hčerko, v katerem se rišejo sledi vseh prej naštetih.

Ko se Trond v uvodnem delu filma (in knjige) ozira v preteklost, sam pri sebi sicer ugotavlja, da je živel srečno življenje. Skozi potek zgodbe se nato izkaže, da njegovo življenje vsaj v nekaterih obdobjih ni bilo tako zelo srečno, a nas že Skarsgårdova stična, zadržana igra prepriča, da njegovim besedam verjamemo. Bolj kot sama resnica pa je v zgodbi za nas merodajen Trondov spomin oziroma njegova interpretacija preteklosti, saj hitro postane

očitno, v kolikšni meri je njegova osebnost zgrajena tudi okrog nekaterih zgodnjih, tragičnih prelomnic. Filmi, ki se v svoji pripovedi naslanjajo prav na spomine katerega izmed protagonistov, lahko že z načinom prikazovanja in pripovedovanja opozarjajo na subjektiven element vsake pripovedi ter nakazujejo, da smo pri opisovanju preteklih dogodkov lahko vsi le nezanesljive priče. Veliko takih primerov najdemo med filmskimi klasikami, na primer v filmih **Državljan Kane (Citizen Kane)**, Orson Welles, 1941), **Rashomon** (Akira Kurosawa, 1950), **Hirošima, ljubezen moja (Hiroshima, Mon Amour)**, Alain Resnais, 1959) ali **Mulholland Drive** (David Lynch, 2002).

Kakšno se ti je zdelo preskakovanje med obema časovnima obdobjema? Te je pri tem kaj zmotilo? Kako je k temu pristopal pisatelj, kako pa režiser filma? Katera sredstva je režiser uporabil, da so bili prehodi bolj gladki in tekoči? Ali lahko v kakšnem drugem filmu prepoznaš še kak drug način? Ali lahko verjamemo, da so se vsi prizori iz Trondovega otroštva res zgodili (na način, kot so prikazani), ali gre lahko pri nekaterih za Trondovo interpretacijo po spominu? Kako bi lahko film to razliko nakazal? Ali misliš, da bodo nekatere mladostniške izkušnje tudi na tebi pustile takšen pečat?

- oče** Po uvodnem delu, ki Tronda prikazuje leta 1999, se starec ob nepričakovanem srečanju s starim znancom zazre v preteklost in si pred oči priključa očeta. Si opazil/a, na kakšen način je v teh zgodnjih prizorih prikazan oče? Kaj želi film s temi prizori sporočiti?

Ko ob Trondovem pripovedovanju prvič zagledamo njegovega očeta, ga kamera prikaže osvetljenega s soncem in ga izpostavi v plitkem žarišču, kar pomeni, da ga izostri, medtem ko okolico in ozadje pusti megleno. S tem film nakaže, kako občudujoče in osredotočeno ga je kot otrok spremljal Trond, zlasti po tistem, ko očeta med vojno nekaj časa ni bilo v njegovem življenju. Pri zajemanju teh odnosov se film večinoma postavlja v Trondovo gledišče. Kako je torej postavljena kamera, ko Trond opazuje očeta? Od zgoraj

navzdol? V višini oči? Od spodaj navzgor? Kako kamera na ta način določa odnos med očetom in Trondom? Se gledišče med filmom spreminja?

Oglej si izsek iz filma, v katerem oče Tronda navduši s trganjem kopriv. Pozorno opazuj detajle. Kaj opazuje Trond? Na kakšen način kamera zajame očetovo telo in katere dele pri tem poudari? Zakaj meniš, da prav te? Je Trond na očeta in na njegovo telo pozoren tudi kasneje? Ob katerih priložnostih?

Oče ob puljenju kopriv Tronda pravi, da se *»vsak sam odloči, kdaj bo peklo«*. Zakaj meniš, da je Tronda prav ta stavek ostal v spominu? Kako ga razumeš v kontekstu celotne pripovedi?

Podobno pozoren postane Trond pod očetovim vplivom v tistem obdobju tudi na detajle narave, živali in rastlin, s katerimi je obkrožen. Poskusi naštetih nekaj elementov narave, na katere postane Trond v prikazanem poletju ob očetu bolj pozoren!

Ko skušamo analizirati Trondov odnos z očetom, se moramo ustaviti tudi pri nekaterih prelomnicah, ki to razmerje vsaj začasno močno preoblikujejo. Lahko navedeš primer takšne prelomnice v zgodbi?

Velik vpliv na Trondovo dožemanje očeta ima gotovo ljubosumje. Ko se Trond nekoč že ob jutranji zori odpravi na sprehod po robu gozda, ugotovi, da se oče skrivaj srečuje z mamo njegovega prijatelja Jona, v katero je zagledan tudi Trond sam.

Kakšne posledice imajo Trondova odkritja za njegov odnos z očetom in kako se to kaže v nekaterih njunih skupnih prizorih? Na kakšen način se skozi film odnos spreminja? Ali se ti zdijo Trondovi odzivi upravičeni? Se ti zdi, da sta za krhanje odnosa kriva predvsem Trondova zaletavost in občutljivost ali bi moral del krivde prevzeti tudi oče? Ali meniš, da bi sin očetu ljubimkanje enako zameril, tudi če bi mu oče zanj povedal sam? Se pri očetu v teh trenutkih razkrivajo kakšne značajske šibkosti? Katere?

Pripoved (v filmu in knjigi) pri premišljevanju medgeneracijskih odnosov ne kaže le na zmedenost, negotovost otrok, temveč pogosto pridejo do izraza tudi določene pomanjkljivosti in etične dileme odraslih. Tak primer je torej že Trondov oče, ki do svoje žene in sina ni vedno povsem iskren, podobno skrhan pa je ves čas denimo tudi odnos med Jonovima staršema.

Med prizori, ki najbolj neposredno (tako skozi dialog kot skozi neverbalno komunikacijo obeh likov in s postavitvijo kamere) nakažejo usodo odnosa med Trondom in njegovim očetom, je tisti, v katerem oče sina odpelje na most, kjer čaka avtobus, in mu pove, da ga bo kmalu poslal nazaj domov k

mami, sam pa se jima bo pridružil kasneje. Kakšna je v tem prizoru postavitve obeh likov? Kakšen vtis daje s svojo držo in s svojim monologom oče?

Zdi se, da je odnos med Trondom in očetom v tem trenutku že skrhan oziroma gre skozi neke vrste tranzicijo, kar morda v filmu pride še močneje do izraza kot v knjigi. V knjigi se ta prizor odvije, tik preden Trond odide na avtobus, očetov položaj pa je omenjen dvakrat, kar nakazuje, da je zgovorna že sama postavitve protagonistov. Po drugi strani pa je v filmu še bolj izrazita časovna dimenzija: oče za Trondom stoji toliko časa, da to postane neprijetno.

Kakšne nasvete je želel oče dati Trondu v tistih trenutkih? Jih je Trond upošteval? Mu je verjel, da bo prišel za njim? Kako skuša film nakazati, da niti oče ni bil prepričan v svoje besede – oziroma je morda celo vedel, da ne držijo?

Podobno prelomnico predstavlja še prizor, v katerem oče Tronda odpelje jezdit vse do švedske meje. Kaj meniš, da ta izlet predstavlja za vsakega od njiju? Zakaj nosi določen čustveni naboj? Ali se ti zdi, da med očetom in Trondom ostane kaj neizrečeno?

Ob koncu njunega izleta Trond skoči v vodo, da bi hlode, ki so se zagostili, spustil naprej po reki. Kaj misliš, da je Tronda gnalo v takšno dejanje? Kako se je na to odzval oče?

Ključen je tudi prizor, v katerem se Trond in oče objameta, kar se zgodi po Trondovem padcu s konja. Kako bi opisali ta objem? Zakaj pri tem oba jočeta? Kaj želi oče v tistih trenutkih verjetno povedati sinu? Meniš, da je pri tem uspešen?

človek in narava Oče Tronda večkrat navduši prav s svojim poznavanjem in obvladovanjem narave, sploh ker lahko to v danih okoliščinah razumemo tudi kot neko vrsto obvladovanja sveta in življenja na splošno. Oče je tudi tisti, ki vodi večino njunih skupnih aktivnosti; čeprav pri tem sinovega mnenja večinoma ne upošteva zares, to ne pomeni, da odkrivanje narave za Tronda ni osvobajajoče ali razsvetljuječe. V katerih prizorih se najočitneje kaže Trondov odnos do narave in njen vpliv nanj? Kakšna sta v teh kadrih postavitvev in gibanje kamere?

Zdi se, da ob prikazih narave kamera hitro postane bolj prosta in čutna. To presejanje antropocentričnega (na človeka osredotočenega) prikaza in iskanje človekovega mesta v naravi pa služita tudi simboličnemu vzporejanju krhkosti narave s krhkostjo človeškega življenja, na kar nas pripoved opozori na več točkah. Kateri prizori iz filma ti pridejo na misel?

Omenjeni preplet denimo pride do izraza ob prizorih sekanja in splavljenja dreves, ki se pogosto končajo skoraj tragično. Na to nevarnost in nepredvidljivost poseganja v naravo režiser pogosto opozori vnaprej, npr. s hitrimi, dezorientirajočimi premiki kamere. Kakšne občutke v nas vzbujajo takšni premiki kamere in kaj s tem nakazujejo? Lahko najdeš še kakšen način, na katerega režiser ustvarja grozečo atmosfero?

Jonova mama Prizori, v katerih Trond opazuje Jonovo mamo, so vizualno vsaj malce ločeni od večine drugih. Na kakšen način? Kako kamera odraža Trondovo zagledanost in njegovo najstniško fantaziranje? Kaj točno želi s tem film sporočiti? Kako sami opazujemo osebo, ki nam je všeč?

Na kateri točki se Trond prvič zagleda v prijateljevo mamo? Zakaj meniš, da ravno takrat?

Na podoben način kot ob postavljanju ograj in košenju trave Trond žensko telo opazuje tudi kasneje, ko z očetom in njegovimi prijatelji sekajo in splavljajo drva. Kamera sledi Trondovemu pogledu in od blizu razkriva, kako se obleka prilega ženskemu telesu. Katere detajle kamera pri tem izpostavi? Kako bi lahko opisali premike kamere?

Oglej si prizor, v katerem se Trond zbliža z Jonovo mamo.

Kako je zajet trenutek, ko Trond Jonovo mamo prime za roko in se za nekaj trenutkov nežno nasloni nanjo? Od koga ali česa sta vizualno ločena? Kako se odzove Jonova mama? Kaj nam to pove? Kako v tem prizoru režiser stopnjuje napetost? V kakšnem razmerju sta v tistih trenutkih podoba in zvok? Kaj se zgodi, ko napoči trenutek tišine? Kaj prekine Jonovo fantaziranje?

S katerimi izraznimi sredstvi lahko filmi svoje like v družbenih situacijah še izolirajo od okolja? Se morda spomniš še kakšnega podobnega prizora iz filma?

Ta odmaknjenost v prvi vrsti ustreza Trondu, a se zdi, da določen mentalni odmik ustreza tudi Jonovi mami, saj njen zakon razpada, čeprav si tega z možem morda še ne upata priznati. Znak njunih težav s komuniciranjem je navsezadnje že moževa nezmožnost, da bi ženi povedal za smrt sina. Je moč razpoke v njuni zvezi opaziti še v kakšnem prizoru? Kakšna vloga je sploh namenjena Jonovemu očetu? Kako si ga je torej zapomnil Trond?

Trondova mama Kakšno vlogo v filmu igra Trondova mama? Je ta vloga drugačna kot v knjigi? Se lahko posameznikov vpliv pozna tudi ob njegovi odsotnosti? Kako se ta vpliv kaže na Trondu?

Podobno kot je na Trondov razvoj v preteklih letih vplivala odsotnost očeta (ko je bil oče v vojni), lahko v prikazanem času vpliva tudi odsotnost mame. Na neki način se zdi Trond ves čas nagnjen k temu, da sam polni določeno praznino, kar bi se lahko nadaljevalo tudi po Trondovi vrnitvi v mesto. Takrat namreč spet živi le z mamo, a prav po zaslugi slednje vendarle pride do rahlega preobrata.

Sprva Tronda sicer še vidimo, kako odhaja na železniško postajo in čaka, da bi z vlaka stopil oče, pri čemer sta njegova razočaranje in osamljenost spet nakazana že vizualno, saj je prikazan med ljudmi, ki vsi hodijo v nasprotno smer, hkrati pa ga kamera zajame iz ptičje perspektive in ga torej pomanjša.

Tronda v stik z očetom znova postavi denar, ki mu ga oče pošlje, potem ko dobi plačilo za svoje sezonsko gozdarsko delo. Kaj nam pove Trondov odziv ob mimoidočem, ko ga vpraša za pot do banke? Kako meniš, da je tista reakcija vplivala na Trondov osebni razvoj? Bi Trond morda res postal drugačen človek, če bi se takrat odzval nasilno?

Oglejmo si prizor, v katerem mama Trondu kupi obleko.

Kako se na prejeti denar odzove Trondova mama? Kakšna je njena telesna govorica, ko je ob njej Trond? Kako lahko to vpliva na Tronda? Kaj lahko simbolizira obleka, ki jo mama kupi Trondu? Zakaj se Trond v garderobi zazre v svoje dlani? Kako se počuti Trond, ko obleko pomeri, in kako je to počutje zajeto vizualno? Ali pride mamina vloga v filmu do izraza v enaki meri kot v knjigi? Ali se ti zdi, da ima film srečen konec?

Trondova hči Če bi lahko na podlagi doslej napisanega sklepali, da je film (oziroma Trond) zazrt v preteklost, bi s tem povedali le del zgodbe. V pripovedi preteklost služi predvsem osvetljevanju sedanje situacije. Tako so izpostavljeni načini, na katere preteklost pronica v sedanost in kako travmatični (pa tudi prijetni) dogodki puščajo sledi na naši osebnosti. Katerih misliš, da je bilo v Trondovem otroštvu več? Kateri so pustili močnejšo sled? Izberi si en prizor, ki prikazuje Trondov srečen trenutek, in enega, ki prikazuje njegovo travmatično izkušnjo. Kako se ta dva prizora razlikujeta? (Opazuj barve, zvok, perspektivo, gibanje kamere ipd.)

Prikaz preteklosti se torej izkaže za pomembnega prav zato, ker se je Trondova osebnost oblikovala predvsem skozi specifičen družinski odnos in prikazano poletje, ki je za Tronda pomenilo neke vrste prehod oziroma zgodnjo iniciacijo v odraslost.

Kateri dogodki iz sedanosti (torej Trondove starosti) te spomnijo na njegov odnos z očetom? Kaj vse nam razkrije kratek obisk Trondove hčerke? Katere vrednote je oče povzel po očetu in jih gojil vse življenje? Katere vrednote meniš, da je po Trondu prevzela njegova hči? Ali te kateri izmed trenutkov v prikazanem srečanju Tronda s hčerko (vsebinsko ali vizualno) neposredno spomni na katerega v odnosu med Trandom in očetom? Se ti zdi, da skuša film pogosto pripovedovati s simboli? Je pri tem uspešen?

V vseh orisanih podrobnostih lahko iščemo ključne za razumevanje in interpretacijo pripovedi, ki svoj smisel res črpa iz Pettersonovega poetičnega sloga pisanja, a lahko v filmski obliki določene simbole in sporočila še bolj poudari. Družinska tematika in tematika odraščanja lahko v vsakem primeru na tak ali drugačen način nagovorita prav vsakogar. Zato je delo **Konje krast** gotovo eno tistih, v katera se je treba do neke mere vživeti, o njih

razmišljati in se o njih pogovarjati. Kot navdih in za zaključek nam lahko služi tudi nagrajena filmska glasba avtorja Kasparja Kaaaja, dostopna na spodnji povezavi ali na drugih pretočnih spletnih mestih.

Več o Kinodvorovih programih za mlada občinstva:
[Kinodvorov šolski program](#)
[Kinotrip, program mladi za mlade](#)
[Kinobalon, program za otroke in mlade](#)
[Kino igrišče](#)

Kinodvor.
Mestni kino.